

Sygn. akt I C 331/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Kostrzewa
Protokolant:	Magdalena Baran

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2016 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa R. z siedzibą w W.

przeciwko M. Ć.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. oddała wniosek strony powodowej o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

Sędzia

SR Stanisław K.

Sygn. akt I C 331/16

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego z dnia 5 września 2016 r.

Powód R. w W. wniósł przeciwko pozwanemu M. Ć. pozew, w którym domagał się zasądzenia kwoty 174,73 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23.10.2012 r. do dnia zapłaty. Nadto domagał się także zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podał, że pierwotny wierzyciel spółka (...) Sp. z o.o. w W. świadczył na rzecz pozwanego usługi telekomunikacyjne. Zgodnie z postanowieniami zawartej umowy pozwany zobowiązany był do zapłaty za świadczone usługi wynagrodzenia w wysokościach i terminach wskazanych w fakturach Vat wystawionych przez spółkę (...) Sp. z o.o. i obciążających pozwanego. Wskazał, że w przypadku nie dotrzymania przez pozwanego warunków umowy spółka (...) sp. z o.o. była uprawniona do żądania kar umownych w wysokościach określonych w umowie. Podał powód, że w dniu 12.12.2013 r. na mocy umowy przelewu wierzytelności zawartej w formie pisemnej nabył od spółki (...) Sp. z o.o. wierzytelności przysługujące spółce (...) sp. z o.o. od pozwanego, wskutek czego przeszły na powoda wszelkie prawa związane z nabytymi wierzytelnościami, w szczególności roszczenia o zaległe odsetki (art. 509 kc). Pozwany został zawiadomiony przez powoda o przelewie wierzytelności oraz o stanie zadłużenia. Wskazał, że do dnia wniesienia

powództwa pozwany nie uregulował zobowiązań objętych pozwem. Podał, że na wartość przedmiotu sporu składa się Faktura (...) na kwotę 174,73 zł z dnia 08.10.2012 r. z terminem płatności 22.10.2012 r.

Pozwany M. Ć. nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08.10.2012 r. została wystawiona przez (...) sp. z o.o. w W. wobec nabywcy M. Ć. nota debetowa nr (...) na kwotę 174,73 zł z terminem płatności na dzień 22.10.2012 r. tytułem opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy (dotyczącej numeru (...)).

(dowód: nota debetowa nr (...) z dnia 08.10.2012 r. k. 22)

Zgodnie z umową sprzedaży wierzytelności z dnia 19.12.2013 r. zawartą pomiędzy zbywcą (...) S.A. w W. a nabywcą powodem R. w W. powód na podstawie art. 509 kc nabył bezsporne i wymagalne wierzytelności pieniężne przysługujące zbywcy od abonentów (dłużników), wynikające z niezapłaconych należności głównych (opłaty abonamentowe z tytułu świadczonych usług na rzecz abonenta tj. zapewnienie dostępu do programów telewizyjnych i/lub radiowych oraz naliczone kary umowne z tytułu niedotrzymania warunków umowy), odsetek od tych należności.

W umowie tej jako załącznik nr 1 wskazano wykaz wierzytelności do umowy z dnia 19.12.2013 r.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 19.12.2013 r. k. 23-26)

Z wyciągu z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 12.12.2015 r. wynika zadłużenie pozwanego M. Ć. na podstawie dokumentu nr (...) wystawionego w dniu 08.10.2012 r., na kwotę 174,73 zł z datą wymagalności na dzień 22.10.2012 r. Odsetki na dzień 13.11.2013 r. zapisano na kwotę 24,15 zł.

(dowód: wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 12.12.2015 r. k. 27)

Pismami z dnia 03.01.2014 r. pozwany M. Ć. został poinformowany przez (...) sp. z o.o. w W. oraz przez (...) w W. o dokonaniu na podstawie art. 509 kc umową z dnia 12.12.2013 r. przelewu wierzytelności z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych (w tym na podstawie dokumentu dłużnego nr (...)) na kwotę 601,14 zł wynikającą z należności głównych oraz odsetek ustawowych wyliczonych na dzień 3.01.2014 r. Pozwany został w tym piśmie wezwany przez powoda do zapłaty kwoty 601,14 zł w terminie do dnia 24.01.2014 r.

(dowód: zawiadomienia z dnia 03.01.2014 r. k. 21)

Powód wpisany jest w rejestrze funduszy inwestycyjnych prowadzonym przez Sąd Okręgowy w W. pod nr (...).

(dowód: wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych z dnia 21.01.2015 r. k. 13-14, informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców nr KRS: (...) z dnia 12.06.2015 r. k. 15-18)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda. Dokumenty w postaci wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych czy też odpis z KRS nie budziły zastrzeżeń Sądu co do ich wiarygodności. Sąd natomiast odmówił wiary dokumentom w postaci noty debetowej, zawiadomienia pozwanego o sprzedaży wierzytelności bowiem brak jest obiektywnych dokumentów pozwalających zweryfikować te dokumenty. Powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika nie przedłożył umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda (...) sp. z o.o., a w szczególności powód nie przedłożył umowy przelewu wierzytelności z dnia 12.12.2013 r. zawartej z (...) sp. z o.o., na którą się powoływał w pozwie i która miałaby świadczyć o legitymacji czynnej powoda (art. 509 kc) w niniejszej sprawie. Powód przedłożył bowiem umowę przelewu wierzytelności z dnia 19.12.2013 r. zawartą pomiędzy (...) S.A. a powodem. Bardziej szczegółowo do tej kwestii Sąd odniesie się poniżej w rozważaniach prawnych.

Sąd zważył, co następuje:

Powód (...)w W. domagał się zasądzenia od pozwanego M. Ć. kwoty 174,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.10.2012 r. do dnia zapłaty.

Powód domagał się zasądzenia tej kwoty z tytułu niespłaconych należności wynikających z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwanego z (...) sp. z o.o., a którą to wierzytelność powód nabył od (...)sp. z o.o. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 12.12.2013 r.

Zgodnie z art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 kc).

Art. 6 kc stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Obowiązująca w procesie cywilnym zasada kontryktoryjności zwalnia Sąd orzekający z odpowiedzialności za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są same strony. To między stronami toczy się spór i na nich ciąży obowiązek udowodnienia swoich racji. Zgodnie z art. 232 kpc strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Mają także obowiązek dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody (art. 3 kpc). Ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu obciążają stronę, która nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku. Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art.227 kpc) powinno być udowodnione przez stronę je zgłaszającą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.11.2001 r. (...) Wokanda (...)).

W przedmiotowej sprawie powód nie wykazał, że przysługuje mu w stosunku do pozwanego roszczenie o zapłatę. Przede wszystkim brak jest umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 12.12.2013 r. pomiędzy powodem a (...) sp. z o.o., na którą powołuje się powód w pozwie. Owszem została przedłożona przez powoda umowa sprzedaży wierzytelności, ale nie z dnia 12.12.2013 r. a z dnia 19.12.2013 r. Nadto powód zawarł tą umowę nie z pierwotnym wierzycielem pozwanego (...) sp. z o.o. a z (...) S.A. Poza tym należy też wskazać na załączony do w/w umowy wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 12.12.2015 r.

Powód nie przedłożył również umowy na którą się powołuje, a dotyczącej świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) sp. z o.o. na rzecz pozwanego, a jedynie notę debetową na podstawie której z całą pewnością nie można stwierdzić, czy ta nota została słusznie wystawiona, skoro nie można ustalić na jakich warunkach była zawarta umowa pomiędzy pozwanym a (...)sp. z o.o. To samo tyczy się zawiadomień kierowanych do pozwanego przez (...) sp. z o.o. oraz przez powoda, informujących pozwanego o przelewie wierzytelności i wzywające pozwanego do zapłaty na rzecz powoda kwoty 601,14 zł wskazując w tym wezwaniu m.in. tytuł dokumentu dłużnego tj. notę debetową nr (...).

Powyżej przedstawione okoliczności skutkują tym, iż powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, nie wykazał, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanego. Na marginesie, podkreślenia wymaga również fakt, że dokumenty przedłożone przez powoda są dokumentami prywatnymi (oprócz wyciągu z RFI i odpisu z KRS, które nie budziły zastrzeżeń Sądu co do ich wiarygodności).

Zgodnie z art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Dokument prywatny stanowi pełnoprawny środek dowodowy, który Sąd orzekający może uznać za podstawę swoich ustaleń faktycznych, a następnie wyrokowania. Moc dowodowa dokumentu prywatnego jest jednak słabsza aniżeli moc dowodowa dokumentu urzędowego, ponieważ dokumenty prywatne nie korzystają z podstawowego w tym zakresie domniemania, iż ich treść jest zgodna ze stanem rzeczywistym (domniemania zgodności z prawdą). Nie

przeszkadza to jednak w tym, aby Sąd orzekający w ramach swobodnej oceny dowodów (art. 233 kpc) uznał treść dokumentu prywatnego za zgodną z rzeczywistym stanem rzeczy (por. K. K., Komentarz do art.245 kpc, (...)).

W niniejszej sprawie wszystkie istotne okoliczności w tej sprawie, a więc fakt zawarcia umowy przelewu wierzytelności, wysokość zobowiązania pozwanego wynika tylko i wyłącznie z twierdzeń powoda i z dokumentów prywatnych przez niego przedłożonych tj. nota debetowa, zawiadomienia o przelewie wierzytelności, które jednak w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie były dla Sądu wiarygodne jako nie mające potwierdzenia w jakichkolwiek obiektywnych dowodach.

Zatem powód w rozpoznawanej sprawie nie wykazał ani wysokości dochodzonego roszczenia, ani tego, że ma legitymację czynną w niniejszej sprawie .

Art. 339 § 1 kpc stanowi, że jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 333 § 2 kpc).

Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, gdyż przytoczone przez powoda okoliczności budzą uzasadnione wątpliwości co do ich wiarygodności. To, że pozwany nie zajął stanowiska w sprawie, nie oznacza, że Sąd wyda wyrok zaoczny w którym uwzględni powództwo nawet, jeżeli nie znajduje ono pokrycia w przedstawionych dowodach. W takiej sytuacji powód mógłby formułować żądania wygórowane w ogóle nie poparte dowodami, a Sąd byłby zobowiązany je uwzględnić. Cytowany przepis pozwala na ocenę dowodów przedłożonych przez powoda, nawet pomimo bierności strony pozwanej. Oznacza to, że powód w każdej sprawie jest zobowiązany do udowodnienia swego roszczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd oddalił powództwo i orzekł jak w sentencji na mocy powołanych przepisów.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 kpc. Skoro powództwo zostało oddalone, Sąd oddalił także wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania, gdyż nie zachodzi żadna z przesłanek z art. 98 kpc.

SSR Stanisław Kostrzewa

ZARZĄDZENIE

- odnotować uzasadnienie,

- odpis wyroku zaocznego z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda – adw.

S. G.,

- kal. 2 tygodnie.

sek.

I/odnotować wyrok,

II/odpis wyroku doręczyć powodowi z pouczeniem o apelacji i pozwanemu z pouczeniem o sprzeciwie,

III/kal. dla powoda - 3 tygodnie, dla pozwanego - 2 tygodnie.

Brzesko dnia 5.09.2016r.